Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/2441

10.12.2025

VERORDENING (EU) 2025/2441 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 26 november 2025

tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1806 wat betreft de herziening van het opschortingsmechanisme

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, punt a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ([1]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad ([2]) stelt de lijst vast van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit moeten zijn van een visum (de "visumplicht") en van derde landen waarvan de onderdanen van de visumplicht zijn vrijgesteld voor een verblijf van maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen (de "visumvrijstelling").

(2) Visumvrij reizen heeft zowel voor de Unie als voor derde landen aanzienlijke voordelen. Economische, sociale en culturele betrekkingen met derde landen creëren welvaart en bevorderen het open en vrije karakter van de Unie als ruimte van vrijheid, veiligheid en recht. Het gemeenschappelijk visumbeleid van de Unie vormt in dit verband een wezenlijk onderdeel van haar samenwerking met derde landen. Tegelijkertijd brengt de veranderende geopolitieke context nieuwe uitdagingen met zich mee voor visumvrij reizen. Om die nieuwe uitdagingen aan te pakken en het hoofd te bieden aan een breder scala aan risico's inzake irreguliere migratie, openbare orde en veiligheid die uitgaan van de in bijlage II bij Verordening (EU) 2018/1806 genoemde derde landen ("niet-visumplichtige derde landen"), moet het mechanisme voor de tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling voor de onderdanen van een niet-visumplichtig derde land (het "opschortingsmechanisme") worden versterkt en efficiënter worden gemaakt.

(3) Het gebruik van het opschortingsmechanisme moet worden vergemakkelijkt, met name door de mogelijke gronden om het te activeren uit te breiden, de relevante drempels en procedures aan te passen en de verplichtingen inzake toezicht en verslaggeving van de Commissie te versterken.

(4) De Unie heeft een aantal overeenkomsten inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf gesloten met niet-visumplichtige derde landen, en kan wellicht in de toekomst meer van dergelijke overeenkomsten sluiten. Indien het opschortingsmechanisme geactiveerd wordt ten aanzien van een derde land waarmee de Unie een dergelijke overeenkomst heeft gesloten, moet het mechanisme worden toegepast onverminderd de desbetreffende bepalingen inzake gronden voor opschorting en de in de betrokken overeenkomst vastgestelde procedures. Om ervoor te zorgen dat de opschorting van de visumvrijstelling krachtens het Unierecht in werking treedt in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de Unie, moet de toepassing van de desbetreffende overeenkomst gelijktijdig worden opgeschort door middel van een besluit van de Raad.

(5) Omdat er gezorgd moet worden voor een onmiddellijke en passende respons op hybride dreigingen, met in achtneming van het Unierecht en de internationale verplichtingen van de Unie, moet het mogelijk zijn het opschortingsmechanisme te activeren wanneer er risico's of bedreigingen voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van de lidstaten bestaan als gevolg van hybride dreigingen, zoals situaties van door staten georganiseerde instrumentalisering van migranten, zoals bedoeld in Verordening (EU) 2024/1359 van het Europees Parlement en de Raad ([3]), met als doel de samenleving en belangrijke instellingen te destabiliseren of te ondermijnen.

([1]) Standpunt van het Europees Parlement van 7 oktober 2025 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 17 november 2025.

([2]) Verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (PB L 303 van 28.11.2018, blz. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Verordening (EU) 2024/1359 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de aanpak van crisis- en overmachtssituaties op het gebied van migratie en asiel en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1147 (PB L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Het is van essentieel belang dat de reis-, identiteits- en onderliggende documenten die zijn afgegeven door niet-visumplichtige derde landen, volledig betrouwbaar zijn. Het is tevens van essentieel belang dat dergelijke documenten niet gemakkelijk kunnen worden vervalst of nagemaakt. Aangezien tekortkomingen van systemische aard in het recht, of de procedures, inzake documentenbeveiliging van niet-visumplichtige derde landen kunnen leiden tot risico's of bedreigingen voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van de lidstaten, moet het mogelijk zijn het opschortingsmechanisme om die reden te activeren.

(7) Burgerschapsregelingen voor investeerders die worden toegepast door niet-visumplichtige derde landen, stellen onderdanen van derde landen die anders aan de visumplicht zouden zijn onderworpen, in staat om visumvrij naar de Unie te reizen. In het kader van een burgerschapsregeling voor investeerders wordt het burgerschap aan een persoon toegekend in ruil voor vooraf bepaalde betalingen of investeringen zonder dat die persoon een echte band heeft met het betrokken derde land. De Unie eerbiedigt het recht van soevereine staten om over hun eigen naturalisatieprocedures te beslissen, maar tegelijk moeten niet-visumplichtige derde landen ervan worden weerhouden visumvrije toegang tot de Unie te gebruiken als instrument om individuele investeringen te bevorderen, in ruil voor burgerschap. Bovendien vormt een gebrek aan uitgebreide veiligheidscontroles, doorlichtingsprocedures en due diligence door dergelijke derde landen met betrekking tot burgerschapsregelingen voor investeerders verschillende ernstige veiligheidsrisico's voor burgers van de Unie, zoals die welke voortvloeien uit witwaspraktijken en corruptie. Om te voorkomen dat de visumvrije toegang tot de Unie voor dat doel wordt gebruikt, moet het mogelijk zijn de visumvrijstelling op te schorten voor een derde land dat ervoor kiest burgerschapsregelingen voor investeerders toe te passen op grond waarvan het burgerschap wordt toegekend aan een persoon zonder dat die persoon een echte band met dat derde land heeft.

(8) Een visumbeleid van een niet-visumplichtig derde land dat niet afgestemd is op het visumbeleid van de Unie wat betreft de lijst van niet-visumplichtige derde landen, kan leiden tot irreguliere migratie naar de Unie, met name wanneer het betrokken derde land geografische dicht bij de Unie ligt. Daarom moet het mogelijk zijn het opschortingsmechanisme te activeren wanneer de Commissie na een beoordeling concludeert dat een dergelijke niet-afstemming van het visumbeleid van een derde land kan leiden tot een wezenlijke toename van het aantal onderdanen van andere derde landen die legaal op het grondgebied van dat derde land aankomen, en vervolgens op irreguliere wijze het grondgebied van de lidstaten binnenkomen.

(9) In Verordening (EU) 2018/1806 worden de derde landen aangewezen waarvan de onderdanen aan de visumplicht zijn onderworpen of daarvan zijn vrijgesteld. Sommige criteria die worden gebruikt om te beoordelen of het verlenen van een vrijstelling van de visumplicht passend is, worden weerspiegeld in de gronden voor opschorting in andere bepalingen van die verordening, waardoor een verband wordt gelegd tussen de criteria voor het verlenen van een visumvrijstelling en de gronden voor opschorting. Het opschortingsmechanisme zoals herzien bij deze verordening moet daarom ook voorzien in de mogelijkheid om de visumvrijstelling op te schorten wanneer de externe betrekkingen van de Unie met een niet-visumplichtig derde land verslechteren als gevolg van ernstige inbreuken op de in het Handvest van de Verenigde Naties neergelegde beginselen, ernstige schendingen van de fundamentele vrijheden of van de verplichtingen die voortvloeien uit het internationaal recht inzake de mensenrechten of het internationaal humanitair recht, ernstige inbreuken op het internationaal recht en internationale rechtsnormen, niet-naleving van internationale rechterlijke beslissingen en uitspraken of vijandige handelingen tegen de Unie of de lidstaten met als doel de samenleving te destabiliseren of de instellingen te ondermijnen die essentieel zijn voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid van de Unie of de lidstaten. Dergelijke vijandige handelingen kunnen het gevolg zijn van buitenlandse inmenging in politieke processen, economische dwang, cyberoperaties, economische spionage of sabotage van kritieke infrastructuur. Aangezien de externe betrekkingen van de volledige Unie zullen worden aangetast, moet het bovendien het exclusieve prerogatief van de Commissie zijn om, na raadpleging van de lidstaten, het opschortingsmechanisme te activeren op grond van een verslechtering van de externe betrekkingen van de Unie met een niet-visumplichtig derde land. Bovendien moet de Commissie, wanneer zij overweegt de visumvrijstelling om die reden op te schorten, bij haar beoordeling rekening houden met de mogelijke gevolgen van de opschorting voor de onderdanen van het betrokken derde land.

(10) De overeenkomsten inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf die zijn gesloten met niet-visumplichtige derde landen kunnen andere gronden voor opschorting bevatten dan die welke in het opschortingsmechanisme zijn opgenomen. Bijgevolg moet het ook mogelijk zijn het opschortingsmechanisme op basis van die gronden te activeren. Het gebruik van de in overeenkomsten inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf genoemde gronden voor opschorting moet echter worden beperkt tot het toepassingsgebied van die overeenkomsten.

(11) De Commissie moet per geval de drempels beoordelen om het opschortingsmechanisme te activeren in geval van een wezenlijke toename van het aantal onderdanen van een niet-visumplichtig derde land aan wie de toegang tot het grondgebied van de lidstaat is geweigerd of ten aanzien van wie is vastgesteld dat zij zonder daartoe gerechtigd te zijn, op het grondgebied van de lidstaat verblijven, van een wezenlijke toename van het aantal asielaanvragen van de onderdanen van een niet-visumplichtig derde land met een laag percentage ingewilligde asielaanvragen, of van een wezenlijke toename van het aantal ernstige strafbare feiten verband houdend met de onderdanen van een niet-visumplichtig derde land. De Commissie moet met name kunnen beoordelen of er in de door de lidstaten gemelde gevallen of op basis van haar eigen analyse specifieke omstandigheden zijn die de toepassing zouden rechtvaardigen van lagere of hogere drempels dan die welke in de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) 2018/1806 zijn vermeld. Bij haar beoordeling moet de Commissie onder meer rekening houden met het aantal ongeoorloofde overschrijdingen van de buitengrenzen van de lidstaten, het aantal ongegronde asielaanvragen of het aantal strafbare feiten verband houdend met de onderdanen van een niet-visumplichtig derde land in verhouding tot het aantal en de omvang van de getroffen lidstaten en het effect van die aantallen op de algemene migratiesituatie, de werking van de asielstelsels of de interne veiligheid van de getroffen lidstaten. De Commissie moet ook rekening houden met maatregelen die het betrokken derde land heeft genomen om de situatie te verhelpen. De Commissie moet de noodzaak, evenredigheid en gevolgen van een opschorting van de visumvrijstelling grondig beoordelen alvorens de desbetreffende rechtshandeling vast te stellen.

(12) Om de Commissie in kennis te stellen van omstandigheden die een grond voor opschorting zouden kunnen vormen, moeten de lidstaten rekening kunnen houden met referentieperioden van meer dan twee maanden om niet alleen plotselinge veranderingen in de betrokken situatie te identificeren, maar ook langetermijntrends tot twaalf maanden die het activeren van het opschortingsmechanisme kunnen rechtvaardigen.

(13) Wanneer de Commissie dit nodig acht, of op verzoek van het Europees Parlement of de Raad, moet zij verslag uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad over de resultaten van haar systematisch toezicht op de visumvrijstelling met betrekking tot alle niet-visumplichtige derde landen, onder meer op basis van gegevens uit de informatiesystemen van de Unie, zoals het inreis-uitreissysteem, ingesteld bij Verordening (EU) 2017/2226 van het Europees Parlement en de Raad ([4]), en het Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem, ingesteld bij Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad ([5]), en van organen, instanties en agentschappen van de Unie. Dergelijke verslagen moeten zich toespitsen op niet-visumplichtige derde landen die volgens de analyse van de Commissie niet langer voldoen aan de criteria voor het verlenen van een visumvrijstelling uit hoofde van Verordening (EU) 2018/1806 die relevant zijn voor de gronden voor opschorting, of op de niet-visumplichtige derde landen die specifieke problemen opleveren die, indien zij niet worden aangepakt, kunnen leiden tot activering van het opschortingsmechanisme. Het is met name passend dat de Commissie overweegt verslag uit te brengen over derde landen die voor het eerst in bijlage II bij Verordening (EU) 2018/1806 zijn opgenomen zonder een dialoog over visumliberalisering met de Unie aan te gaan, indien zij dat nodig acht en, met name, in de eerste jaren na de inwerkingtreding van de rechtshandeling die voorziet in de visumvrijstelling voor een dergelijk derde land.

(14) Wanneer het opschortingsmechanisme geactiveerd wordt omdat een niet-visumplichtig derde land waarmee een dialoog over visumliberalisering succesvol werd afgerond, niet heeft voldaan aan de specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten aan de hand waarvan is beoordeeld of het passend is zijn onderdanen een visumvrijstelling te verlenen of wegens een verslechtering van de externe betrekkingen van de Unie met dat niet-visumplichtige derde land, moet de Commissie bij voorkeur een gerichte aanpak hanteren. In het kader van een dergelijke aanpak moet de Commissie de opschorting in de eerste plaats toepassen op personen die verantwoordelijke posities bekleden, zoals leden van de officiële delegaties van dat derde land, leden van lokale, regionale en nationale regeringen van dat derde land, leden van de parlementen van dat derde land of hooggeplaatste overheids- of militaire functionarissen van dat derde land, zodat de nadelige gevolgen voor de algemene bevolking van dat derde land tot een minimum worden beperkt. De Commissie moet voortdurend nagaan of de activering van het opschortingsmechanisme het beoogde resultaat heeft opgeleverd en daarover regelmatig verslag uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad.

([4]) Verordening (EU) 2017/2226 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017 tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden en tot wijziging van de overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord en Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) nr. 1077/2011 (PB L 327 van 9.12.2017, blz. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Wanneer een besluit tot tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling is genomen omdat een niet-visumplichtig derde land waarmee een dialoog over visumliberalisering succesvol werd afgerond, niet heeft voldaan aan de specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten aan de hand waarvan is beoordeeld of het passend is visumliberalisering te verlenen, of wegens een verslechtering van de externe betrekkingen van de Unie met dat niet-visumplichtig derde land, en dat besluit gericht is op categorieën onderdanen van dat derde land die een verantwoordelijke functie bekleden, moeten de lidstaten alle nodige maatregelen nemen om gedurende de gehele looptijd van de tijdelijke maatregelen geen vrijstellingen van de tijdelijke visumplicht toe te staan.

(16) Wanneer de Commissie overweegt een visumvrijstelling op basis van haar eigen analyse of na een kennisgeving door een lidstaat op te schorten, moet zij bij haar beoordeling rekening houden met het effect van de opschorting op het maatschappelijk middenveld in het betreffende derde land, in het bijzonder in gevallen waarin de mensenrechtensituatie in dat derde land is verslechterd.

(17) Wanneer een besluit tot tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling voor een derde land is genomen, moet er een passend tijdschema zijn voor een versterkte dialoog tussen de Commissie en het betrokken derde land, die erop gericht is de omstandigheden die tot de opschorting hebben geleid, te verhelpen. Daartoe moet de duur van een tijdelijke opschorting, vastgesteld door middel van een uitvoeringshandeling, twaalf maanden bedragen, met een mogelijkheid om deze met nog eens 24 maanden te verlengen door middel van een gedelegeerde handeling. Bij de vaststelling van een dergelijke gedelegeerde handeling is het belangrijk dat de Commissie een gedetailleerde toelichting geeft op de resultaten van de versterkte dialoog met het betrokken derde land, de door dat derde land en door de betrokken lidstaten vastgestelde maatregelen en de redenen om aan te nemen dat de omstandigheden die tot de tijdelijke opschorting hebben geleid, niet zijn verholpen. Indien vóór het einde van de toepassingsperiode van de gedelegeerde handeling geen oplossing wordt gevonden en de Commissie een wetgevingsvoorstel indient om de verwijzing naar het betrokken derde land over te hevelen van bijlage II naar bijlage I bij Verordening (EU) 2018/1806, moet de Commissie een gedelegeerde handeling vaststellen waarbij de tijdelijke opschorting wordt verlengd tot de inwerkingtreding van het vastgestelde wetgevingsvoorstel. Deze verlenging mag echter niet langer duren dan 24 maanden.

(18) Wanneer een uitvoeringshandeling tot tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling is vastgesteld op grond waarvan dat derde land waarvan de onderdanen zijn vrijgesteld van de visumplicht als gevolg van de succesvolle afronding van een dialoog over visumliberalisering, niet heeft voldaan aan de specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten aan de hand waarvan is beoordeeld of het passend is zijn onderdanen een visumvrijstelling te verlenen, of wegens een verslechtering van de externe betrekkingen van de Unie met dat derde land, en die omstandigheden voortduren, moet de Commissie in staat zijn te besluiten dat de gedelegeerde handeling tot verlenging van de opschorting alleen van toepassing is op bepaalde categorieën onderdanen van derde landen, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het land en met het proportionaliteitsbeginsel. Indien voor het einde van de toepassingsperiode van die gedelegeerde handeling geen oplossing wordt gevonden, moet de Commissie de situatie opnieuw beoordelen en moet zij kunnen besluiten de opschorting verder te verlengen door middel van een verdere gedelegeerde handeling die van toepassing is op aangewezen categorieën onderdanen van derde landen.

(19) Indien naar behoren gerechtvaardigd door de urgentie van de zaak, bijvoorbeeld ter voorkoming van een massale toestroom van onderdanen van derde landen die irregulier op het grondgebied van de lidstaten aankomen of van ernstige schade voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van de lidstaten, moet de voorzitter van het bij Verordening (EU) 2018/1806 opgerichte comité om de Commissie bij te staan, overwegen de termijn voor het bijeenroepen van een vergadering van het comité te verkorten en gebruik te maken van de schriftelijke procedure als bedoeld in Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad [6], aangezien dat comité dan sneller advies zou kunnen uitbrengen dan anders het geval zou zijn.

(20) Een tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling moet worden opgeheven wanneer de omstandigheden die tot de opschorting hebben geleid, vóór het einde van de opschortingsperiode zijn verholpen. Daartoe moet de Commissie een uitvoeringshandeling vaststellen vóór het einde van de opschortingsperiode indien die termijn is vastgesteld in een uitvoeringshandeling of een gedelegeerde handeling vóór het einde van de opschortingsperiode indien die periode is vastgesteld in een gedelegeerde handeling.

[6] Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad ([7]). Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.

(22) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([8]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ([9]).

(23) Wat Zwitserland betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserse Bondsstaat wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([10]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ([11]).

24) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop de Zwitserse Bondsstaat wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([12]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ([13]).

(25) Wat Cyprus betreft, vormt deze verordening een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 1, van de Toetredingsakte van 2003,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) 2018/1806 wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 8 wordt vervangen door:

"*Artikel 8*

1. In afwijking van artikel 4, mag de vrijstelling van de visumplicht voor onderdanen van een in bijlage II opgenomen derde land, overeenkomstig de voorwaarden en de procedure van artikel 8 bis tot en met 8 septies (het "opschortingsmechanisme"), tijdelijk worden opgeschort op basis van relevante en objectieve gegevens.

([7]) Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

([11]) Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Het opschortingsmechanisme kan worden geactiveerd door een kennisgeving van een lidstaat aan de Commissie overeenkomstig artikel 8 ter of op basis van de eigen analyse van de Commissie overeenkomstig artikel 8 quater.

2. Wanneer een overeenkomst voor vrijstelling van visumplicht voor kort verblijf tussen de Unie en een in bijlage II opgenomen derde land gesloten is, zijn de artikelen 8 bis, 8 sexies en 8 septies van deze verordening onverminderd van toepassing op de desbetreffende bepalingen inzake gronden voor opschorting en procedures die in die overeenkomst zijn vastgesteld.";

2) de volgende artikelen worden ingevoegd:

"*Artikel 8* bis

1. Het opschortingsmechanisme kan op basis van een of meer van de volgende redenen worden geactiveerd:

a) een wezenlijke toename van het aantal onderdanen van een in bijlage II opgenomen derde land aan wie de toegang tot het grondgebied van de lidstaat wordt geweigerd of van wie wordt vastgesteld dat zij op het grondgebied van de lidstaat verblijven zonder dat zij daartoe gerechtigd zijn;

b) een wezenlijke toename van het aantal asielaanvragen door onderdanen van een in bijlage II opgenomen derde land waarvoor het percentage ingewilligde aanvragen laag is;

c) een vermindering van de samenwerking inzake overname met een in bijlage II opgenomen derde land, of andere gevallen van het niet-verlenen van medewerking aan overname;

d) een significant risico of een onmiddellijke bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van de lidstaten in verband met een in bijlage II opgenomen derde land, met name wanneer dat risico of die bedreiging voortvloeit uit:

i) een wezenlijke toename van het aantal ernstige strafbare feiten verband houdend met onderdanen van dat derde land, gestaafd door objectieve, concrete en relevante informatie en gegevens van bevoegde autoriteiten;

ii) hybride dreigingen;

iii) systemische tekortkomingen in het recht of de procedures inzake de beveiliging van documenten;

e) de uitvoering, door een in bijlage II opgenomen derde land, van een burgerschapsregeling voor investeerders uit hoofde waarvan het burgerschap wordt toegekend aan een persoon, in ruil voor vooraf bepaalde betalingen of investeringen, zonder dat die persoon een echte band met dat derde land heeft;

f) het niet-afstemmen van het visumbeleid van een in bijlage II opgenomen derde land op het visumbeleid van de Unie, hetgeen, met name vanwege de geografische nabijheid van dat derde land tot de Unie, zou kunnen leiden tot een wezenlijke toename van het aantal onderdanen van andere derde landen die op irreguliere wijze het grondgebied van de lidstaten binnenkomen na verblijf op, of doorreis via, het grondgebied van dat derde land;

g) met betrekking tot in bijlage II opgenomen derde landen als gevolg van de succesvolle afronding van een dialoog over visumliberalisering met de Unie, niet-naleving door een dergelijk derde land van de specifieke vereisten op basis van artikel 1, die zijn gebruikt om na te gaan of het passend is zijn onderdanen een vrijstelling van de visumplicht te verlenen;

h) een verslechtering van de externe betrekkingen van de Unie met een in bijlage II vermeld derde land als gevolg van:

i) ernstige inbreuken door dat derde land op de in het Handvest van de Verenigde Naties neergelegde beginselen;

ii) ernstige schendingen door dat derde land van fundamentele vrijheden of de verplichtingen die voortvloeien uit het internationaal recht inzake de mensenrechten of het internationaal humanitair recht;

iii) ernstige inbreuken door dat derde land op het internationaal recht en internationale wettelijke normen;

iv) niet-naleving van internationale rechterlijke beslissingen en uitspraken, of

v) het verrichten van vijandige handelingen door dat derde land tegen de Unie of lidstaten met als doel het destabiliseren of ondermijnen van de samenleving of instellingen die essentieel zijn voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid van de Unie of de lidstaten;

i) alle andere gronden voor opschorting die zijn opgenomen in een overeenkomst inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf tussen de Unie en een in bijlage II opgenomen derde land, beperkt tot het toepassingsgebied van de betrokken overeenkomst.

2. Voor de toepassing van lid 1, punten a), b), en d), i), en van lid 4 van dit artikel wordt onder een wezenlijke toename verstaan een toename die de drempel van 30 % overschrijdt, tenzij de Commissie op basis van haar onderzoek op grond van artikel 8 ter, lid 5, of van haar analyse als bedoeld in artikel 8 quater, lid 2, concludeert dat in het specifieke geval een andere drempel van toepassing is. De Commissie motiveert een dergelijke conclusie naar behoren.

Uiterlijk op 31 december 2028 beoordeelt de Commissie hoe de in de eerste alinea vastgestelde drempel is uitgevoerd en legt zij de resultaten van die beoordeling voor aan het Europees Parlement en de Raad. De beoordeling is met name gericht op de vraag of de drempel relevant is voor de toepassing van het opschortingsmechanisme.

3. Voor de toepassing van lid 1, punt b), van dit artikel wordt onder een laag percentage ingewilligde asielaanvragen een erkenningspercentage van minder dan 20 % verstaan, tenzij de Commissie op basis van haar onderzoek op grond van artikel 8 ter, lid 5, of haar analyse zoals bedoeld in artikel 8 quater, lid 2, concludeert dat in het specifieke geval een ander erkenningspercentage van toepassing is. De Commissie motiveert een dergelijke conclusie naar behoren.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), wordt onder vermindering van de samenwerking inzake overname met een in bijlage II opgenomen derde land verstaan een met adequate gegevens onderbouwde wezenlijke toename van het percentage afgewezen overnameverzoeken die een lidstaat bij dat derde land had ingediend voor zijn eigen onderdanen of, wanneer een tussen de Unie of die lidstaat en dat derde land gesloten overnameovereenkomst daarin voorziet, voor onderdanen van derde landen die door dat derde land zijn gereisd.

5. Voor de toepassing van lid 1, punt c), kan het volgende worden beschouwd als andere gevallen van het niet-verlenen van medewerking aan overname:

a) het weigeren of nalaten overnameverzoeken tijdig te verwerken, onder meer door geen bijstand te verlenen bij het identificeren van onderdanen van derde landen waarvoor een lidstaat een overnameverzoek heeft ingediend of anderszins blijvende praktische belemmeringen voor de handhaving van terugkeer opwerpt;

b) het niet tijdig afgeven van reisdocumenten met het oog op terugkeer van onderdanen van derde landen binnen de termijnen die zijn vastgesteld in een overnameovereenkomst met een in bijlage II opgenomen derde land of het niet aanvaarden van Europese reisdocumenten die na het verstrijken van de in een dergelijke overnameovereenkomst gespecificeerde termijnen zijn afgegeven;

c) het beëindigen of opschorten van een overnameovereenkomst tussen de Unie en een in bijlage II opgenomen derde land.

Artikel 8 ter

1. Een lidstaat mag, wanneer er gedurende een periode tussen twee en twaalf maanden, vergeleken met dezelfde periode van het voorgaande jaar of de laatste twee maanden vóór de datum van toepassing van de vrijstelling van de visumplicht voor onderdanen van een in bijlage II opgenomen derde land, een of meer van de omstandigheden in verband met die lidstaat bestaan die de in artikel 8 bis, lid 1, punten a), b), c) en d), i), genoemde gronden voor opschorting vormen met betrekking tot die lidstaat, de Commissie daarvan in kennis stellen.

2. Een lidstaat kan de Commissie in kennis stellen van het bestaan van een of meer van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punt d), ii) en iii), en de punten e), f), en i), genoemde gronden voor opschorting vormen.

3. In de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde kennisgevingen vermelden de redenen waarop zij zijn gebaseerd. In voorkomend geval bevatten dergelijke kennisgevingen relevante gegevens en statistieken, alsmede een uitvoerige beschrijving van de eerste maatregelen die de betrokken lidstaat reeds heeft getroffen om de omstandigheden die aanleiding geven tot de kennisgeving te verhelpen. Een lidstaat kan in zijn kennisgeving nader bepalen welke categorieën onderdanen van het betrokken derde land onder op grond van artikel 8 sexies, lid 1, vastgestelde uitvoeringshandeling, dienen te vallen, met vermelding van de gedetailleerde redenen daarvoor.

4. De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad onmiddellijk op de hoogte van elke kennisgeving die zij op grond van lid 1 of lid 2 heeft ontvangen.

5. De Commissie onderzoekt een kennisgeving die krachtens lid 1 of lid 2 van dit artikel is verricht onverwijld en houdt daarbij rekening met het volgende:

a) of er sprake is van een van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punt a), b), c), d), e), f) of i), genoemde gronden voor opschorting vormen;

b) het aantal lidstaten dat door een van deze omstandigheden wordt getroffen;

c) het algemene effect van deze omstandigheden op de migratiesituatie in de Unie, zoals dat blijkt uit de gegevens die door de lidstaten zijn verstrekt of waarover de Commissie beschikt;

d) verslagen van de Europese grens- en kustwacht, opgericht bij Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad (*), het EU-Asielagentschap, opgericht bij Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad (**), het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol), opgericht bij Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad (***), of van een andere relevante instelling of instantie of een ander relevant orgaan of agentschap van de Unie of een internationale organisatie, indien de omstandigheden van het specifieke geval dit vereisen;

e) alle informatie die een lidstaat heeft verstrekt in zijn kennisgeving in verband met eventuele maatregelen uit hoofde van artikel 8 sexies, lid 1;

f) algemene overwegingen van openbare orde en binnenlandse veiligheid, in overleg met de betrokken lidstaat.

6. Als onderdeel van haar onderzoek op grond van lid 5 beoordeelt de Commissie ook de noodzaak, de evenredigheid en de gevolgen van een opschorting van de vrijstelling van de visumplicht.

7. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad in kennis van de resultaten van haar onderzoek op grond van lid 5.

Artikel 8 quater

1. De Commissie houdt er regelmatig toezicht op of er omstandigheden bestaan die de in artikel 8 bis, lid 1, genoemde gronden voor opschorting vormen.

De Commissie ziet er met name ook op toe of de in bijlage II opgenomen derde landen als gevolg van de succesvolle afronding van een dialoog over visumliberalisering met de Unie, blijven voldoen aan de specifieke vereisten op basis van artikel 1, die zijn gebruikt om na te gaan of het passend is hun onderdanen een vrijstelling van de visumplicht te verlenen.

2. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad ervan in kennis wanneer zij, na analyse van relevante gegevens, verslagen en statistieken, met inbegrip van gegevens, verslagen en statistieken van relevante instellingen, organen of instanties van de Unie, over concrete en betrouwbare informatie beschikt over het bestaan van een van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, genoemde gronden voor opschorting vormen. De Commissie neemt dan de nodige maatregelen overeenkomstig de artikelen 8 sexies en 8 septies.

Artikel 8 quinquies

1. De Commissie brengt aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over het toezicht dat op grond van artikel 8 quater, lid 1, is uitgeoefend met betrekking tot de in bijlage II opgenomen derde landen naar aanleiding van de succesvolle afronding van een dialoog over visumliberalisering met de Unie. Die verslaggeving vindt ten minste eenmaal per jaar en gedurende een periode van zeven jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van de rechtshandeling waarbij de onderdanen van het betrokken derde land worden vrijgesteld van visumplicht plaats. Na die periode brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verder verslag uit over het toezicht indien zij dit noodzakelijk acht of op verzoek van het Europees Parlement of de Raad. Dergelijke verslagen richten zich op de derde landen waarvan de Commissie op basis van concrete en betrouwbare informatie van oordeel is dat zij niet langer voldoen aan de op artikel 1 gebaseerde bepaalde specifieke vereisten, die zijn gebruikt om te beoordelen of het passend is hun onderdanen een vrijstelling van de visumplicht te verlenen.

2. In aanvulling op de in lid 1 van dit artikel bedoelde verslagverplichtingen brengt de Commissie, telkens wanneer zij dit nodig acht of op verzoek van het Europees Parlement of de Raad, verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad over het toezicht dat op grond van artikel 8 quater, lid 1, is uitgevoerd met betrekking tot andere in bijlage II bedoelde derde landen.

Artikel 8 sexies

1. De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast waarbij de vrijstelling van de visumplicht voor onderdanen van een derde land voor een periode van twaalf maanden wordt opgeschort indien:

a) zij op grond van haar op grond van artikel 8 ter, lid 5, gedane onderzoek of van haar in artikel 8 quater, lid 2, bedoelde analyse heeft besloten dat een dergelijke maatregel noodzakelijk is, of

b) een gewone meerderheid van de lidstaten de Commissie in kennis heeft gesteld van het bestaan van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punten a), b), c), d), e), f) of i) genoemde gronden voor opschorting vormen.

2. Bij het nemen van een besluit als bedoeld in punt a) van lid 1:

a) werkt de Commissie nauw samen met het betrokken derde land om alternatieve langetermijnoplossingen te vinden met betrekking tot de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, genoemde gronden voor opschorting vormen;

b) houdt zij rekening met de politieke context, de economische belangen die op het spel staan en de gevolgen van een opschorting van de vrijstelling van de visumplicht voor de algemene betrekkingen van de Unie en de lidstaten met dat derde land, en

c) houdt zij rekening met de gevolgen van een opschorting van de vrijstelling van de visumplicht voor het maatschappelijk middenveld in het betrokken derde land, met name wanneer de mensenrechtensituatie in dat derde land is verslechterd.

3. De opschorting waarin een op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandeling voorziet, is van toepassing op bepaalde categorieën onderdanen van het betrokken derde land door een verwijzing naar de betreffende soorten reisdocumenten en, in voorkomend geval, naar aanvullende criteria. Bij het bepalen van de categorieën waarop de opschorting van toepassing is, neemt de Commissie, op basis van de beschikbare informatie, categorieën op die voldoende ruim zijn om in elk specifiek geval efficiënt bij te dragen tot het verhelpen van de omstandigheden die tot de opschorting hebben geleid, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van non-discriminatie overeenkomstig artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandelingen bepalen op welke datum de opschorting van de vrijstelling van de visumplicht van kracht wordt.

4. De Commissie legt een in lid 1 van dit artikel bedoelde ontwerpuitvoeringshandeling voor aan het in artikel 11, lid 1, bedoelde comité:

a) binnen een maand na:

i) een op grond van artikel 8 ter, lid 1, bedoelde kennisgeving van een lidstaat te hebben ontvangen;

ii) het Europees Parlement en de Raad in kennis te hebben gesteld van haar in artikel 8 quater, lid 2, bedoelde analyse, of

iii) van een gewone meerderheid van de lidstaten een kennisgeving van het bestaan van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punt a), b), c), d), e), f), of i), genoemde grondenvormen te hebben ontvangen;

b) binnen twee maanden na ontvangst van een op grond van artikel 8 ter, lid 2, door een lidstaat gedane kennisgeving.

In lid 1 van dit artikel bedoelde uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 11, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

5. In afwijking van de leden 1 tot en met 4 van dit artikel, artikel 8 ter en artikel 8 quater, lid 2, stelt de Commissie, indien gerechtvaardigd door de urgentie van de zaak, indien zij over concrete en betrouwbare informatie beschikt over het bestaan van een van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, genoemde gronden voor opschorting vormen en zij besluit dat snel optreden geboden is, een uitvoeringshandeling vast waarbij de vrijstelling van de visumplicht voor alle onderdanen van het betrokken derde land of voor bepaalde categorieën daarvan voor een periode van twaalf maanden tijdelijk wordt opgeschort. In dergelijke uitvoeringshandelingen wordt bepaald op welke datum de opschorting van de vrijstelling van de visumplicht van kracht wordt.

In de eerste alinea van dit lid bedoelde uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure. De voorzitter van het in artikel 11, lid 1, bedoelde comité kan overwegen de termijn voor het bijeenroepen van een vergadering van het comité als bedoeld in artikel 3, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 te verkorten en gebruik te maken van de in artikel 3, lid 5, van die verordening bedoelde schriftelijke procedure.

6. Onverminderd artikel 6 wordt, tijdens de periode van opschorting, aan de categorieën onderdanen van het derde land waarop een op grond van lid 1 of lid 5 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandeling van toepassing is, voorgeschreven in het bezit zijn van een visum bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten.

7. Indien de Commissie op grond van lid 1 of lid 5 van dit artikel een uitvoeringshandeling heeft vastgesteld op de in artikel 8 bis, lid 1, punt g), vermelde gronden voor opschorting met betrekking tot de niet-naleving van specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten, of op de in artikel 8 bis, lid 1, punt h), genoemde grond, waardoor de vrijstelling van de visumplicht tijdelijk wordt opgeschort voor onderdanen van een derde land die houder zijn van diplomatieke paspoorten, dienst-/officiële paspoorten of speciale paspoorten, voorzien de lidstaten niet in nieuwe uitzonderingen op de visumplicht op grond van artikel 6, lid 1, punt a). lidstaten die bilaterale overeenkomsten met het betrokken derde land hebben gesloten, nemen de nodige maatregelen om op grond van artikel 6, lid 1, punt a), vastgestelde uitzonderingen niet toe te passen.

8. Onverminderd lid 7 van dit artikel deelt een lidstaat die op grond van artikel 6 maatregelen neemt om te voorzien in nieuwe vrijstellingen van de visumplicht voor een categorie onderdanen van het derde land waarop een op grond van lid 1 of lid 5 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandeling van toepassing is, die maatregelen mee overeenkomstig artikel 12.

9. Tijdens de periode van opschorting onderhoudt de Commissie een intensievere dialoog met het betrokken derde land met het oog op het verhelpen van de omstandigheden in kwestie. De Commissie houdt het Europees Parlement en de Raad op de hoogte van de voortgang en het resultaat van de dialoog en van de doeltreffendheid van de opschorting.

10. Indien de omstandigheden die tot de tijdelijke opschorting van de vrijstelling van de visumplicht hebben geleid, worden verholpen vóór het einde van de toepassingsperiode van de op grond van lid 1 of lid 5 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandelingen, stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast om de tijdelijke opschorting op te heffen overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 8 septies

1. Indien de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, bedoelde relevante gronden voor opschorting vormen, blijven bestaan ten aanzien van een derde land waarvan de onderdanen onder een op grond van artikel 8 sexies, lid 1 of lid 5, vastgestelde uitvoeringshandeling vallen, stelt de Commissie uiterlijk twee maanden vóór het verstrijken van de in de uitvoeringshandeling vastgestelde opschortingsperiode van twaalf maanden een gedelegeerde handeling overeenkomstig artikel 10 vast tot wijziging van bijlage II om de toepassing van die bijlage tijdelijk op te schorten voor een periode van 24 maanden voor alle onderdanen van dat derde land.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel, kan de Commissie, indien de in artikel 8 sexies, lid 1 of lid 5, bedoelde uitvoeringshandeling die betrekking heeft op de onderdanen van het betrokken derde land, vastgesteld werd op de in artikel 8 bis, lid 1, punt g), genoemde grond, met betrekking tot de niet-naleving van specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten, of op de in artikel 8 bis, lid 1, punt h), genoemde grond, door middel van een gedelegeerde handeling zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel, de toepasselijkheid van bijlage II tijdelijk opschorten voor een periode van 24 maanden voor bepaalde categorieën onderdanen van dat derde land die zijn aangewezen overeenkomstig de in artikel 8 sexies, lid 3, neergelegde beginselen.

3. De in lid 1 bedoelde wijziging wordt aangebracht door naast de naam van het betrokken derde land een voetnoot in te voegen, waarin staat dat de vrijstelling van de visumplicht wordt opgeschort met betrekking tot dat derde land en waarin de termijn van die opschorting wordt vermeld en, indien van toepassing, de aangewezen categorieën onderdanen van dat derde land waarop de opschorting van toepassing is. De gedelegeerde handeling treedt in werking vanaf het einde van de toepassingsperiode van de in artikel 8 sexies, lid 1 of lid 5, bedoelde relevante uitvoeringshandeling.

Artikel 8 sexies, lid 7, is van overeenkomstige toepassing.

4. Onverminderd artikel 6 en lid 3, tweede alinea, van dit artikel wordt, tijdens de periode van opschorting, aan de onderdanen van het derde land waarop een op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde uitvoeringshandeling van toepassing is, voorgeschreven in het bezit te zijn van een visum bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten.

5. Onverminderd artikel 8 sexies, lid 7, deelt een lidstaat die op grond van artikel 6 maatregelen neemt die voorzien in nieuwe uitzonderingen op de visumplicht voor een categorie onderdanen van het derde land waarop een op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling van toepassing is, die maatregelen mee overeenkomstig artikel 12.

6. Vóór het verstrijken van de toepassingsperiode van een op grond van lid 1 vastgestelde gedelegeerde handeling dient de Commissie een verslag in bij het Europees Parlement en bij de Raad over de tijdelijke toepassing van de opschorting van de vrijstelling van de visumplicht, over de dialoog tussen de Commissie en het betrokken derde land en over de maatregelen die zijn genomen om de omstandigheden te verhelpen die tot de tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling hebben geleid.

In de eerste alinea bedoelde verslagen kunnen vergezeld gaan van een wetgevingsvoorstel tot wijziging van deze verordening teneinde de verwijzing naar het betrokken derde land over te hevelen van bijlage II naar bijlage I. In dat geval stelt de Commissie overeenkomstig artikel 10 een gedelegeerde handeling vast tot wijziging van bijlage II om de periode van opschorting van de vrijstelling van de visumplicht die is vastgesteld in de op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling te verlengen tot de inwerkingtreding van de wijziging waarbij de verwijzing naar het betrokken derde land naar bijlage I wordt overgeheveld. Die verlenging mag niet langer duren dan 24 maanden. De voetnoot bij de verwijzing wordt dienovereenkomstig gewijzigd.

Indien er vanwege de aanhoudende aard van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punt g), genoemde gronden voor opschorting vormen, met betrekking tot de niet-naleving van specifieke vereisten inzake externe betrekkingen of grondrechten, of van de omstandigheden die de in artikel 8 bis, lid 1, punt h), genoemde gronden voor opschorting vormen, een op grond van lid 1 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling op grond van lid 2 van dit artikel werd toegepast op onderdanen van een derde land die in het bezit zijn van diplomatieke paspoorten, dienst-/officiële paspoorten of speciale paspoorten, kan de Commissie in het verslag over die gedelegeerde handeling aangeven dat er behoefte is aan de vaststelling van een verdere gedelegeerde handeling om de opschortingsperiode met nog eens 24 maanden te verlengen. In dat geval zijn de eerste en de tweede alinea van dit lid van overeenkomstige toepassing.

7. Indien de omstandigheden die tot de tijdelijke opschorting van de vrijstelling van de visumplicht hebben geleid, worden verholpen vóór het einde van de toepassingsperiode van een overeenkomstig lid 1 of lid 5 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 10 een gedelegeerde handeling vast tot wijziging van bijlage II om de tijdelijke opschorting op te heffen.

(*) Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2019 betreffende de Europese grens- en kustwacht en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1052/2013 en Verordening (EU) 2016/1624 (PB L 295 van 14.11.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010 (PB L 468 van 30.12.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).";

3) artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

"3. De in artikel 8 septies bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 28 maart 2017. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.";

b) lid 4 wordt vervangen door:

"4. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 7, punt f), en de in artikel 8 septies bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.";

c) lid 8 wordt vervangen door:

"8. Een op grond van artikel 8 septies vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken.".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Straatsburg, 26 november 2025.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
R. METSOLA	M. BJERRE